

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה ולדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו אייזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

ומה לגבי הסינים? מר יוסף שנדלינג

לנישואים, שכן צעד כזה כמובן יאלץ אותי להתחייב לאורח חיים מסויים.

כשנכנסתי לחדרו, הרבי קיבל את פניי בחמימות והחל את השיחה בשאלות עלי ועל הרקע שלי. אחרי שעניתי על כמה משאלותיו, ציינתי שהתייחסתי לנושאים אלו במכתבי. במכתב פקפקתי האם היהדות אמנם מייצגת את האמת המוחלטת. בתגובה, הסביר לי הרבי שהעם היהודי הוא העם היחיד בעולם ששרד והמשיך להתקיים מאז היווסדו בימי קדם ועד עתה. את ההסבר הזה כבר שמעתי בעבר, ותוך כדי דיבורו של הרבי חשבתי לעצמי, "ומה לגבי הסינים?" מאוד רצייתי לשאול אותו על כך, אך לא העזתי לקטוע את דבריו באמצע.

לא הייתי צריך. הרבי כאילו קרא את מחשבותיי ואמר, "בכל הנוגע לסינים, הרי להם הייתה ארץ משלהם לכל אורך שנות קיומם, הם מעולם לא נאלצו לחוות גירושים וגלויות חוזרות ונשנות" הוא גם הזכיר שבתקופת הפילוסוף קונפוציוס התחולל שינוי קיצוני בכל השקפת העולם שלהם. לעומת זאת, העם היהודי דבק באמונתו בעקביות לאורך אלפי שנים, למרות שהוגלה שוב ושוב מארצו וסבל גזרות, רדיפות ועינויים.

בנוגע ליחס הספקני שלי כלפי אימוץ מלא של אורח חיים דתי שעליו שמרתי באותה עת, הרבי הציע שלא אעשה כרגע שינויים דרסטיים. הוא הסביר כי גם מנקודת מבט חילונית, הרי אם אמשיך בשמירת מצוות לא אסב בכך שום נזק לעצמי, מה שאין כן אם אבחר לנטוש את שמירת המצוות בזמן שאני עדיין מתלבט בנוגע להמשך דרכי, אזי אגרום לעצמי נזק והפסד רב. לכן, הדבר הטוב ביותר עבורי בעת הזו יהיה להמשיך בינתיים ולדבוק באותו מסלול. הרבי גם אמר שנישואים הם הדרך לגרום לכל העניינים להסתדר במקומם הנכון, שכן בתור רווק, אינני מנהל חיים מסודרים ונורמליים.

שעיתי לעצת הרבי, והמשכתי ללמוד בישיבה. אולם,

«

ולדתי וגדלתי בברוקלין, שם למדתי במסגרת מערכת החינוך העירונית ולאחר מכן בסיטי קולג'. בשנת תשכ"ה (1965) קיבלתי תואר בהנדסה אזרחית, ולאחר מכן שירתתי במשך שנתיים במערכת הבריאות הציבורית של ארה"ב - כך גם נפטרת משירות החובה הצבאי שהונהג אז, והייתי חופשי לעשות כל מה שרציתי.

ניצלתי את ההזדמנות ונסעתי לביקור בישראל. עבדתי תקופה מסויימת בקיבוצים וגם למדתי משך זמן מה בישיבה בכפר חב"ד, במסגרת המיוחדת לדוברי אנגלית. אחרי ששבתי הביתה לברוקלין, המשכתי את לימודיי בישיבת 'הדר התורה', ישיבת חב"ד לבעלי תשובה.

במהלך אותה תקופה הייתה לי יחידות עם הרבי - היה זה בחודש כסלו של שנת תש"ל (1970), לכבוד יום הולדתי העשרים ושמונה. לפני הכניסה ליחידות כתבתי לרבי מכתב ארוך בו הבעתי את ההתלבטות הקשה שהייתי נתון בה בכל הנוגע לאימוץ אורח חיים מלא של שמירת מצוות. במכתבי גם ציינתי שאינני מרגיש בשל

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1500 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

התחלנו את חיינו המשותפים בעיר ברקלי, קליפורניה, בקרבת מקום לבית חב"ד המקומי ותוך שמירה על חיי יהדות מלאים. בזמן שהיינו בברקלי, הזדמנה לנו הצעה לעלות ארצה ולהצטרף לתכנית מיוחדת במסגרת אחד הקיבוצים הדתיים. אשתי, דינה לאה, כתבה לרבי כדי להיוועץ בו בנוגע להצעה זו.

תשובתו של הרבי הייתה, "יש לכם הזדמנות להיות גורם חיובי בחיזוק ובהפצת היהדות בסביבתכם, בכך שתשמשו דוגמה אישית, וכן על ידי השתתפות בפעילויות ובמבצעים לקידום ענייני יהדות, ואילו מעבר למקום אחר בעולם, לפחות במשך זמן מה, יגזול את מרבית תשומת הלב והמאמצים שלכם בניסיון להתאקלם ולהסתגל".

הרבי הוסיף ובירך אותנו ש"הקב"ה, המשגיח בטובו על כל אחד ואחת בפרט, יוביל אתכם בדרך הטובה עבורכם באמת בגשמיות וברוחניות, ושתקבלו את ההחלטה הנכונה".

קיבלנו את עצתו של הרבי, ונשארנו במקומנו עוד כמה שנים, עד שעברנו לס' דייגו כדי לרשום את ילדינו לבית הספר של חב"ד הנמצא שם. בסופו של דבר, עברנו בברכתו של הרבי להתגורר במונסי, ניו יורק, ולאורך כל אותה תקופה הלכנו והתחזקנו מחיל אל חיל בשמירת התורה והמצוות.

מר יוסף שנדלינג, חבר קהילת חב"ד במונסי, ניו יורק, פרש לגמלאות בשנת תש"ע (2010) מקריירה בתחום הנדסת הסביבה. הוא רואיין בחודש מנחם אב תשע"ח (2018).

מוחפס ומופץ באה"ק ע"י צעירי אמרת חב"ד / המרכז לעזרי שלוחות טל' 1777-373-03

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויזכר שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשכ"ז (1967) — במהלך סעודת החג עלה נושא לבישת בגדי משי בשבת קודש. הרבי ביאר את הטעם למנהג זה על פי הקבלה, כפי שמבואר באחד ממאמרי אדמו"ר הרש"ב, בו הוא מסביר את ההבדל בין לבושי שבת ויום טוב ללבושי חול.¹ כ"ב בניסן

1 תורת מנחם, כרך מט, עמ' 335

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org

לקראת סוף הקיץ, לקתה אמי בהתקף לב. בזמן שהיא הייתה מאושפזת במחלקת טיפול נמרץ בבית הרפואה, חשבתי לעצמי, "מה אני יכול לעשות כדי לגרום לאמי להרגיש טוב יותר, בחייה בכלל, ובנוגע אלי בפרט?" אמי לא התלהבה מכך שהלכתי ללמוד בישיבה, הייתה לה השקפת עולם שונה לחלוטין. החלטתי שהיא תרגיש הרבה יותר טוב אם אירשם להמשך לימודים גבוהים. כך נרשמתי לקורס אקדמי אחד בסיטי קולג', ובמקביל נשארתי בפנימיית 'הדר התורה' והמשכתי את לימודיי בישיבה בהיקף חלקי.

אחרי שנים בישיבה, החזרה לעולם האקדמי החילוני הייתה עבורי בבחינת הלם תרבותי, וכתוצאה מכך לא הצלחתי במיוחד באותו קורס שאליו נרשמתי. הציונים שלי במבחן הראשון היו נמוכים למדי. לכן, כשנכנסתי בפעם הבאה אל הרבי, שאלתי אותו האם כדאי היה שאפרוש מאותו קורס, וכמו כן שאלתי האם בכלל עלי להמשיך את לימודי האוניברסיטאיים. תשובתו של הרבי הייתה שעלי להתאמץ באופן מיוחד ולהוציא לא רק ציון מספיק, אלא ציון טוב. הוא גם המליץ לי להמשיך את לימודיי, לקבל תואר שני, ואחר כך לחפש משרה מתאימה.

בלימודי תואר שני, 'ציון טוב' פירושו א'. כל ציון אחר שנמוך מכך, הוא ציון בינוני. כשאני מצויד בברכתו של הרבי, הייתי מוכן לעשות כל שיידרש ממני כדי להוציא ציון א' בקורס, אף שאפשרות שכזו נראתה אז רחוקה. אך, כאשר תוצאות מבחני המחצית הגיעו, נוכחתי לראות שאני אפילו לא מתקרב לרמה הזו. אף על פי כן, בדיוק כשהייתי משוכנע שאין לי כבר שום סיכוי, הודיע הפרופסור שמחצית מכלל הציונים, אלו הגבוהים יותר, ייחשבו כולם כ-א'. למרות הישגיי הירודים באופן כללי באותה מחצית, הצלחתי איכשהו להידחק אל מעל לקו האמצע, וכך זכיתי לציון א' למרות הכל, עובדה שאותה אני יכול לייחס רק לברכתו של הרבי.

את לימודי התואר השני השלמתי בחורף של שנת תשל"ג (1973), וכעבור זמן מה עברתי לס' פרנסיסקו. שם פגשתי את מי שעתידיה הייתה להפוך לאשתי. לפני שהחלטנו להינשא, ביקשתי את ברכתו של הרבי, ותשובתו הייתה שהוא יעניק לנו את ברכתו שזיווגנו יעלה יפה אם נקבל על עצמנו אורח חיים של שמירת תורה ומצוות.

הכוח לחבר באמת!
העולם זקוק לך ולתפילין שלך:
הצטרף כעת Tefillinwrapp.com

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד